

Descoperirile arheologice de la Dumbrăvița

Cercetările arheologice din cartierul timișorean Dumbrăvița au avut loc la aproape 800m nord de acesta, acolo unde drumul de centura aflat în construcție se intersecta cu valul roman.

Acest val roman, de origine încă incertă traversează întreg Banatul pe direcția nord-sud. În interiorul localității Timișoara valul traversează marginea cartierului Freidorf și ocolește cetatea veche bastionară a Timișoarei prin zona cartierului Iosefin și ia o traiectorie NNE trecând între cartierul Dumbrăvița și satul Covaci.

Săpăturile au scos la iveală urme arheologice aparținând epocilor daco-romane, medievale și moderne.

Epoca daco-romană este reprezentată de către 5 case și 3 gropi menajere. Inventarul descoperit în locurile amintite mai sus este alcătuit din ceramică lucrată la mână, ceramică lucrată la roată și oase de animale. Ceramica aparține mai multor tipuri: ceramică fină gri, ceramică grosieră cenușie, ceramic provincială romană semi-fină de culoare roșie și ceramică romană fină de culoare roșie. Fragmentele ceramice împreună cu celelalte obiecte găsite au determinat includerea cronologică a acestei așezări în intervalul sec. II-III d. Hr. precum și stabilirea caracterului agrar-pastoral al acesteia.

Referitor la epoca medievală, săpăturile de salvare au scos la iveală existența mai multor așezări în diferite intervale în perioada sec. IX-XVII. Pe baza obiectelor metalice și ceramice descoperite la Dumbrăvița s-a putut stabili existența unei asemenea așezări datând din sec. IX-X a cărei locuitori se ocupau cu agricultura, țesutul și creșterea animalelor. De asemenea s-au descoperit 3 morminte, în două din acestea găsindu-se un inel de tâmplă din sârmă de bronz, respectiv un cuțit. Dar aceste morminte nu au legătură cu așezarea mai sus amintită, înhumarea având loc cel mai probabil după abandonarea așezării.

Materialul arheologic ce aparține secolelor XIII-XV este foarte bogat și consistă din material ceramic și obiecte metalice. Descoperirea unor arme de fier și a unor pinteni precum și urmele de minereu și zgură au relevat prezența în acest loc a unor războinici care luptau călare. Aceste urme ce dovedesc prelucrarea fierului în așezare împreună cu secerile și numeroasele oase de animale (cai, porci, oi) găsite la fața locului, ne oferă o imagine asupra îndeletnicirilor locuitorilor.

Pentru că nu s-au descoperit urme de locuire din secolele XVI-XVII este foarte probabil ca așezarea să fi fost abandonată la sfârșitul secolului al XV-lea. Unul dintre motive pare a fi fost numeroasele atacuri ale turcilor.

Bibliografie:

DRAȘOVEAN FL., BENEĂ D., MARE M., &., *Săpăturile arheologice preventive de la Dumbrăvița*, Timișoara, 2004.